

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniae Agrippinae, 1707

Dubium VII. Quomodo obligatio juramenti tollatur per irritationem,
dispensationem, commutationem & remissionem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42515

De cetero si v. g. punitio vel accusatio jurata cederet in Dei obsequium vel commodum tertii, nec similis causa excusaret, omnino obligarent talia Juramenta.

D U B I U M VII.

Quomodo obligatio Juramenti tollatur per irritationem, dispensationem, commutationem & remissionem,

Resp. De hoc ex conditionibus Dub. VI. in fine cc 354 positis & potestate Superiorum in suos ac cc suorum vota, Laym. L. 4. T. 3. c. 11. & alii cc communiter hæc tradunt.

I. Quod spectat ad irritationem. Irritare & cc annullare potest Juramentum omnis is Superior, cc Maritus, aut Dominus, qui & quomodo irritare potest suorum vota. Sanch. L. 3. c. 19. num. 7. cc Suar. Azor, Fill. L. 25. c. 9. q. 9. Vid. Caput seq. cc

II. Posunt & iidem irritare Juramenta promissoria facta in gratiam hominis, quotiescumque ipsam promissionem seu contractum infirmare cc iis concessum est.

III. Quoad dispensationem ; quicunque habet & potestatem ordinariam vel delegatam, vel & privilegium disponendi in votis, potest in iisdem dispensare, etiamsi jurata sint.

IV. Quoad commutationem ; eadem est ratio, & quæ de dispensatione.

V. Quod attinet ad remissionem, sive relaxationem ; Juramentum factum in favorem hominis non potest relaxari, nisi ab eo, cui factum est, & aut cui is & promissa materia subjecta est. cc

VI.

» VI. Et is quidem potest remittere, et si talis favor
 » ei juratus eset propter D E U M ; v. g. si quis
 » propter Deum jurasset pauperculæ eam ducere,
 » potest ipsa Juramentum illud relaxare, ut habeat
 » Navar. & alii contra Sotum & Sylv, quia
 » licet Juramentum principaliter factum sit
 » propter Deum, quia tamen executio est in favori
 » hominis, ab hominis etiam voluntate dependet.
 » VII. An etiam civilis potestas relaxare possit
 » Juramenta suorum subditorum in tempora-
 » libus, quando justa causa subest, v. g. quia metu
 » vel per aliam injuriam extorta sunt, contro-
 » vertitur : Alii negant, alii ajunt, apud Laym.
 » Probabile est, quod docet Sanch. L. 3. c. 12.
 » cum Suar. non posse relaxare directè, sicut
 » potestas Ecclesiastica, quando dispensat, sed
 » tantum indirectè, v. g. ratione materiæ; vel
 » supplendo vicem ejus, cui juratum est, & qui
 » remittere debebat. Plura ad forum externum
 » spectantia circa Juramentum vid. apud Laym.
 » supra Cap. II. Bonac. d. 4. q. 1. p. 17.

A D D E N D A.

353 Q. 97. Quid circa illas deobligationes Juramenti
 fit præterea advertendum. R. Seqq. §. 1. Docent AA.
 gravissimi cum Moy. T. 2. d. 1. q. 3. Illsung T. 5. n. 70.
 Sanch. de Matr. L. S. d. 2. n. 18. Castrop. P. II. ante n. 1.
 Tamb. c. 7. §. 3. n. II. Gob. n. 508. Belleg. p. 3. Sect. 12. q. 1.
 Juramenta quibus nullum Jus homini acquiritur,
 habere rationem voti, ideoque posse, sicuti vota
 dispensari vel commutari. Vide dicenda num. 355.

356 §. 2. Juramenta, quibus vendentes jurant
 non vendere minori, vel ementes non emere
 majori pretio, secundum Tamb. L. 3. c. 3. §. 5. num. 49,
 non obligant, quia sunt de re prorsus indifferentes
 non in honorem Dei vel utilitatem Proximi.

sed propriam tantum : inde infert, licet obligarent,
hanc obligationem posse quemque sibi remittere,
nam §.2. n.5. docuerat cum Tancr : si quis in suum
commodum aliquid jurasset, v. g. ire Romam
ad accipiendam sibi pecuniam , posse sibi ipsi
remittere hoc Juramentum; sed quoad hoc postre-
mum merito contradicunt Abbas, Suar.c.12.n.24.
Illi. n.74, nam ideo potest remittere aliis, in cuius
favorem est juratum, quia Juramentum includit
conditionem, si alter voluerit, hoc autem non est,
si quis in utilitatem suam juraverit, quia diceret,
Testor Deum me hoc facturum, si facere voluero,
quod eset nugatorium, & contra finem Juramenti,
quo quivis vult stabilire voluntatem suam ,
ut non liceat pro libitu velle oppositum.

§. 3. Docent aliqui, licet votum v.g. Castitatis 357
sit reservatum , non ideo reservatum esse Jura-
mentum de castitate servanda, sed de hac sententia
postea feremus judicium num. 555.

§. 4. Licet Juramentum sit factum principaliter 358
propter Dei cultum & honorem, si tamen cedat
in utilitatem hominis , à quo sit acceptatum,
non potest dispensari vel commutari sine hujus
consensu, uti præter Busenb. tenent Tab. Arm. Sayr.
Lop. Vivald. Suar. Sanch. Leß. Escob. Malder. Dian.
Mendo, quos citant & sequuntur Lug. de Just. d. 23.
n.94. & Moya q. 2. n. 3. q. 5. n.6; & postea in simili
dicetur de voto à n.532, quæ intellige, si illi tertio
per suam acceptationē sit Jus aliquod acquisitum,
uti ibi explicabitur : Si tamen talis jurans fuisse
impubes, posset ejus Juramentum irritari, uti recte
Leß. L.2.de Just.c.17.n.51, & colligetur ex dicendis
num.488. E contrà, si homo ille remittat, desinet
obligatio, etiam si esset ad causam piam, uti etiam
docent præter Busenb. Sanch.de Matrim.L.1.D.52.

& hic L.3.c.20.n.7.Tamb.c.7.§.2, quod Gobat n.500 dicit esse practicè tutum : Nec obstat, quod opponit Suar. L.2. c.39. num.8, nempe hominem non possedere Juri, quod acquisivit Deus, ergo tantum poterit reddere pecuniam, postquam ex vi Juramenti acceptaverit, nam contra est, quod Jus Dei habeat essentialem dependentiam à voluntate hominis, cui juratum est, non enim volebat se obligare Deo, si homo recusaret vel remitteret, ergo si homo remittat, desinit Jus Dei. Vide p.2. n.74.

359 §.5. Si Juramentum interponatur de non petendi dispensatione vel relaxatione Juramenti, communis est sententia, quod tale Juramentum sit invalidum, quia quando est causa petendi (peti autem non potest sine causa) utilius & melius est peti quam non peti; hinc illud ultimum Juramentum tantum erit confirmatio prioris, in Covar. Az. Dian. P. II. T. 2. R. 35. Sanch. hic L. 4. c. 8. n. 11 contradicunt tamen etiam probabiliter SHA de voto L.2.c.11.n.6. Et Castrop. T.15.D.1.P.8.§.5.n.11

C A P U T III.

De voto.

D U B I U M I.

Quid sit votum & quotuplex.

» **R** Eſp. I. Est promissio facta Deo, deliberata de bono possibili, & meliore. D.Th. 2.2.q.5.
» v. Sanch. & Laym. L. 4. T. 4. Unde patet
» quod Votum sit actus latrize soli Deo debitus

Qua